

**Terugblikje Geheugenkoor Alkmaar
12 april 2019**

Het thema vandaag is Lente en Geluk. Maar wat is geluk? Toon Hermans zegt het zo:

*Geluk is geen kathedraal,
misschien een klein kapelletje.
Geen kermis luid en kolossaal,
misschien een carrouselletje.
Geluk is geen zomer van smetteloos blauw,
maar nu en dan een zonnetje.
Geluk dat is geen zeppelin,
't is hooguit 'n ballonnetje.*

Een ballonnetje kan snel stuk. Geluk dus ook ...
Vandaag wordt dat een beetje bewaarheid. Wij zijn zo blij met Ton als vrijwilliger en maatje van Ans. Maar Ton is vandaag voor het laatst bij het koor. Na zeven jaar is het tijd om iets anders te gaan doen. Els heeft daarom een mooi lied voor hem (op de melodie van het lied Marina).

*Het is alweer zo'n zeven jaar geleden
Dat jij hier bij ons koor kwam aangereden
Jij stak direct de handen uit de mouwen
Wat wij ook vroegen niets was jou te dol
Duizenden liedjes steeds weer kopiëren
Dat zit je echt niet in je kouwe kleren
Maar jij wist het toch telkens te presteren
De mappen kwamen altijd keurig vol*

*OTonTon, OTonTon, OTonTon, kom dans nog een keertje met
mij
Want dan gaat de zon voor me schijnen, dan voel ik me vrolijk en
vrij
'k Word een dagje ouder, krijg het soms wat kouder
maar met jouw hand op mijn schouder, voel ik me vaak verwend
Ook de beide Ansen, pakten graag hun kansen
Nooit te oud om nog te sjansen, ja met zo'n leuke vent
Wat fijn dat jij er bent, want fijn dat jij er bent*

*Als jij op vrijdag Greetje op komt halen
Dan is het kalm en rustig in de zalen
Maar als je haar dan zegt dat wij gaan zingen
Dan springt ze echt de gaten in de lucht
Jij pakt haar jas en gaat met haar naar buiten
Voor haar gaan dan de vogels altijd fluiten
Zij pakt je arm en is niet meer te stuiten
Wij gaan weer zingen wat een mooie dag!*

*OTonTon, OTonTon, OTonTon, kom dans nog één keertje met mij
Want dan gaat de zon voor me schijnen, dan voel ik me vrolijk en vrij
We kregen in de gaten, dat jij ons gaat verlaten
Dat te stoppen mag niet baten, dit is de laatste kans
Dank voor al je zorgen, erzit veel in jou verborgen
Wens je veel geluk voor morgen, met veel muziek en dans
Met veel muziek en dans, met veel muziek en dans!*

En we hebben een 'erfenis'. Marja roept altijd om wat we gaan zingen. *WITTE MAP, NUMMER 29! Of GEKLEURDE MAP, NUMMER 133!*

Maar hoe ging dat in het begin? We zongen een lied, lachten wat na, praatten wat. En het omgeroepene werd niet gehoord. Met het gevolg dat van verschillende kanten gevraagd werd "Wat zegt ze?" "Wat zegt ze?"

Ton nam het omroepen een keer over en had een goede oplossing: een ratel. Eerst met veel lawaai ratelen, iedereen is stil en dan omroepen. Dat werkte goed. Marja nam deze werkwijze natuurlijk over. Iets bescheidener, dat wel. Zij rinkelt met een prachtig koperen belletje dat we van de moeder van Gertje kregen. En als er niet meteen geluisterd wordt, klingelt ze even wat driftiger. Vandaag helpt Nico mee en roept "ORDER! ORDER!" à la John Bercow, de voorzitter van het Britse Laterhuis.

Als Marja vandaag haar afscheidswoordje voor Ton begint gebruikt ze niet het belletje, maar ratelt ze vrolijk met de felgekleurde, oranje ratel. Ze vertelt over leuke gebeurtenissen van de afgelopen jaren. Met als hoogtepunt de bijzondere band die Ton jaren had met Ans. Ans was bijzonder op Ton gesteld. Zij zong vaak een solo, o.a. het lied *Ik zou je het liefste in een doosje willen doen* van Donald Jones (Pension Hommeles).

*Ik zou je het liefste in een doosje willen doen
En je bewaren, heel goed bewaren
Dan laat ik je verzekeren voor anderhalf miljoen
En telkens zou ik eventjes het doosje opendoen
En dan strijk ik je zo zachtjes langs je haren
Dan lig je in de watten en niemand kan erbij
Geen dief die je kan stelen, je bent helemaal van mij
Ik zou je het liefste in een doosje willen doen
En dan telkens even kijken
Heel voorzichtig even kijken
En dan telkens even kijken
En een zoen*

Als Ans zong keek ze naar Ton en op het einde streek ze hem dan zachtjes door zijn haren en kreeg hij een zoen.

Op een middag was Ton er onverwacht niet terwijl afgesproken was dat Ans het lied zou zingen. Loek ging naast haar zitten en ja, Ans keek naar Loek en streek hem zachtjes door zijn haren. Maar, een zoen? Nee, die kreeg hij niet. En toen iemand dat opmerkte zei ze gedecideerd "Nee, die is alleen voor Ton".

Vanmiddag laat Ton zijn veelzijdigheid nog eens goed zien. Bij het lied *Daar is de orgelman* is hij de orgelman die al zingend probeert wat geld bij elkaar te vergaren.

*Daar is de orgelman, daar is de orgelman
Met z'n piere piere piere pierement
Daar is de orgelman, daar is de orgelman
Met z'n aria' en deuntjes die iedereen kent
Ieder z'n eigen lied, ieder z'n wens
Vergeet 't centenbakkie niet want ook een orgelman
Is maar een mens, rel de rel del del del*

En Ton verzorgt vandaag samen met Els het muzikale intermezzo. Getooid met zeemanspetten en zichzelf begeleidend op gitaren, zingen ze het lied *Hoor je het ruisen der golven* van the Sunstreams.

*Huilende sirene,
Een schip gaat in zee,
Een wuivend op de kade huilt een meisje mee.
Haar jongen gaat varen,
Hij staat op de brug.
Over zes jaren keer ik weer bij jou terug.*

*Refrein
Hoor je het ruisen der golven.
Hoor je het lied van de zee.
Vaar met me mee om de wereld, m'n kind,
Kom, kus me en ga met me mee.
Vaar met me mee om de wereld, m'n kind,
Kom, kus me en ga met me mee.*

*Zes jaren verstreken,
Het schip kwam nooit weer.
Het ging ten onder, de matroos kwam nimmer meer.
Het meisje, zij wacht nog,
Haar hart vol verdriet.
En in de verte hoort ze af en toe dit lied.*

Ach, wat een verdriet. En daarmee komen we weer bij de vraag *Wat is geluk?* Wij hebben geen geluk dat Ton vandaag afscheid neemt. Ton gaat echter weer veel nieuwe, leuke dingen doen. En wij blijven bij elkaar als hechte groep met nog veel fijne koormiddagen in het verschiet.

In die wetenschap eindigen wij de middag dan ook enthousiast zingend en dansend op de klanken van het lied *Marina* van Rocco Granata.

Met vriendelijke groet,

Marja Ruts